

A Pécsi Ítéltábla a Hámori és Soltész Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Hámori Péter) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Jakab Zoltán ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen érvénytelen szerződési feltétel jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Zalaegerszegi Törvényszéken indított perében a 2016. november 17. napján kelt 5.P.20.577/2016/11. számú ítélet ellen az alperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kiegészíti azzal, hogy az alperes az elsőfokú ítélet szerinti 197.653 (százkilencvenhétezer-hatszázötvenhárom) forintot, annak késedelmi kamatát és az elsőfokú perköltséget 15 napon belül köteles a felperes részére megfizetni.

Az így kiegészített ítéletet - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.350 (hatezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes, mint adós 2006. december 11. napján .../06 szám alatt egy ... típusú személygépkocsi megvásárlásához 3.100.000 forint kölcsön folyósítására svájci frank alapú kölcsönszerződést kötött az alperes hitelezővel. A szerződő felek a 120 hónap futamidő alatt fizetendő törlesztőrészeket havi összegét 42.509 forintban, az összes törlesztőrészlet összegét 5.101.080 forintban határozták meg. Az ezzel egyidőben aláírt, integrált casco biztosítás megnevezésű megállapodás alapján az alperes Casco biztosítást kötött a perbeli gépjárműre a G Zrt.-vel, és a biztosítási díj összegével megemelte a kölcsön törlesztőrészletét. A casco éves díja 95.693 forint, havi díja 7.974 forint volt.

Az alperes a casco havi összegének áthárításán túl az üzletszabályzat V.6. pontja alapján a mértékadó devizanem - a jelen esetben svájci frank - és a forint közötti árfolyamváltozást is a felperesre terhelte a casco díját érintően. A 2013. február 14. napján történt szerződés módosítást követően a felperes az árfolyam-különbözetet a hirdetmény szerinti gyakorisággal volt köteles az alperesnek megfizetni.

A casco díjra vonatkozó árfolyam-különbözet áthárítása miatt a felügyeletként eljáró Magyar Nemzeti Bank (továbbiakban: MNB) 20.000.000 forint pénzbírsággal sújtotta az alperest. Emellett a Pénzügyi Békéltető Testület X-XXX-X-00/2013. számú ajánlásában felhívta az alperest arra, hogy

hatvan napon belül fizesse meg a felperesnek a perbeli kölcsönszerződés ügyleti kamatába beépített integrált casco biztosítási díj összegére felszámított árfolyam-különbözet felperes által megfizetett összegét, és annak 2008. június 24. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, mivel annak felszámítása tisztességtelen volt.

Az alperes a 2015. november 11. napján írt tájékoztató levelében magatartása tisztességtelenségét elismerte, a casco díjra történő árfolyam-különbözet felszámítását 2015. április 30. napjával megszüntette, és 24.037 forintot, mint tisztességtelenül felszámított összeget a felperesnek visszautalt.

A felperes módosított keresetében 221.180 forint, és ennek 2011. december 4. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Számításai szerint 2008. július 15. napjától a szerződés 2013. április 15. napján történt módosításáig 140.992 forintot, majd az ezt követő időszakra 2015. május 15. napjáig 133.650 forintot fizetett meg jogalap nélkül az alperesnek. Az összesen 274.642 forintból levonta az alperes által visszatérített 24.037 forintot, valamint a felülvizsgált elszámolás alapján visszafizetett 284.025 forintból az e címen megtérített, arányosított 52.957 forintot, majd ehhez az összeghez hozzászámította a 2008. július 15. napjától 2013. február 14. napjáig feltőkésített kamatot 23.689 forint összegben.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint helytállóan, az MNB ajánlásában írt elszámolási képletet és módszertant alkalmazva fizette vissza a felperesnek a casco díjra tisztességtelenül felszámított 24.037 forintot.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 197.653 forint, és ennek 2011. december 15. napjától a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a casco biztosítási díjra árfolyam-különbözet felszámítása a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: 1959. évi Ptk.) 209.§-ának (1) bekezdése és 209/A.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján a felek által sem vitatottan tisztességtelen, ezért semmis, és a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban Hpt.) 210.§ (5a) bekezdése szerint tiltott magatartás is volt. Az alperes által alkalmazott, az MNB ajánlásban írt képletet nem találta alkalmasnak az 1959. évi Ptk.237.§ (1) bekezdése szerinti eredeti állapot helyreállítására. Elfogadta ugyanakkor a felperes által F/7. és F/10. alatt csatolt számítást ítélete alapjául, és a felperes által alaptalanul érvényesített 23.698 forint feltőkésített kamat figyelmen kívül hagyásával az alperest 197.653 forint megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását, és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes részére visszatérítendő összeg meghatározásakor az MNB, mint felügyeleti szerv által közölt számítási módszer szerint járt el, amelynek alkalmazását az elsőfokú bíróság indokolás nélkül mellőzte. Amennyiben az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az MNB képletet nem alkalmas az elszámolásra, a továbbiakban a visszatérítendő összeg megállapítása már szakkérdésnek minősül, amelyre a bíróságnak nincs szakmai kompetenciája.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban csatolt okiratok tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki:

Az MNB a 2015. február 6. napján kelt **X-XX-X-X-000/2013.** számú határozata végrehajtásaként az alperesnek címzett tájékoztató levelében közölte a 2011. szeptember 29. napját követő törlesztéseket érintően javasolt számítási képletét az integrált casco díjjal kapcsolatos árfolyam-különbözet felszámítása módjára vonatkozóan: $V=A-(A \times C/B)$, ahol „V” a visszatérítendő összeg, „A” a biztosítás miatt az adott havi kamattörlesztésben az adott havi kamatrész forintban, „B” az adott havi törlesztéskor alkalmazott árfolyam, „C” a 2011-es átlagárfolyam. Kifejtette azt is, hogy a 2011. szeptember 29. napját követően esedékessé vált törlesztőrészletekben a fentiek szerint meghatározott biztosítás miatti kamatrész összegének forintosítását a 8/2011-es vezetői körlevél 5. és 8. pontjával összhangban eljárva kell elvégezni. Eszerint a felügyelet támogatandónak tekinti, ha a pénzügyi intézmény a fogyasztóval kötött egyéb hitel- és kölcsönszerződések esetében a díjak és költségek új előírás szerinti, forintban történő megállapításakor - az egyoldalú szerződésmódosítást korlátozó rendelkezések szem előtt tartásával - az általa az adott szerződésnél alkalmazott árfolyamok helyett szintén az MNB által megállapított és közzétett hivatalos devizaárfolyamot, vagy az intézmény által meghatározott saját deviza középárfolyamot alkalmazza. E követelményeket kielégítő gyakorlatnak tekinti a felügyelet azt, ha a pénzügyi intézmények a 2011. január 1. napja és a 2011. szeptember 29. napja közötti, az adott szerződés vonatkozásában alkalmazandó devizaárfolyamok napi jegyzéseiből számított számtani átlag alapján állapítják meg a korábban devizában kifejezett díjak és költségek forint összegét.

Az alperes 2015. november 11-én kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy az MNB ajánlása szerinti, 2011. január 1. napja és a 2011. szeptember 29. napja közötti deviza középárfolyam 220,33 HUF/CHF volt, és ezen az árfolyamon számolta el a tisztességtelenül felszámított árfolyam-különbözetet.

A felperes 2008. július 15. napjától a 2013. február 15. napján történt szerződésmódosításig 145.326 forint, míg 2013. március 15. napjától 2015. május 15. napjáig 137.846 forint árfolyam-különbözetet fizetett meg a casco díjak után. Az alperes a 2015. június 3-i írásbeli tájékoztatást követően 24.037 forintot utalt vissza a felperes részére az MNB képlet alkalmazásával.

Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény alapján a 2015. április 28-án kelt levélben számolt el a felperessel a perbeli fogyasztói kölcsönszerződésre vonatkozóan. A tisztességtelenül felszámított összeget 284.025 forintban határozta meg (ebből a szerződéskezelési díj 1.740 forintot tett ki), és ezt a felperes javára előtörlesztésként elszámolta.

A tényállás fenti kiegészítésére figyelemmel is helyesnek találta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetéseket, és a fellebbezéssel érintett részében érdemi döntésével is egyetértett.

Nem volt vitás a perben, hogy az alperes tisztességtelenül járt el, amikor a casco biztosítás díját svájci frankra váltotta át, és a két pénznem közötti árfolyam-különbséget a felperesre terhelte. Ezáltal ugyanis olyan árfolyam-nyeresége keletkezett, amely nem volt összefüggésben a folyósított kölcsön devizaforrásának beszerzésével. Az alperes is elismerte, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg visszajár a felperesnek az 1959. évi Ptk. 209.§ (1) és (2) bekezdése, a 209/A.§

(2) bekezdése, a 237.§ (1) bekezdése és a 239. § (1) és (2) bekezdése értelmében. A jogvita tárgyát kizárólag a visszatérítendő összeg nagysága képezte.

Az alperes a casco díjakra tisztességtelenül felszámított árfolyam-különbözetet a 2011. január 1. napja és a 2011. szeptember 29. napja közötti deviza középárfolyamon számolta el, miközben a felperes a casco díját és az arra eső árfolyam-különbözetet az éppen aktuális árfolyamon tartozott megfizetni. Miután a casco díjra eső árfolyam-különbözet felszámítása egészében tisztességtelen volt, az annak csak részbeni kiküszöbölésére alkalmas, az MNB ajánlason alapuló alperesi számítást a másodfokú bíróság sem fogadta el.

A felperes F/7. és F/10. szám alatt csatolta az alperes által készített, a casco díj árfolyam-változására vonatkozó kimutatásokat. Ezek szerint a felperes 2008. július 15. napjától a szerződésmódosítás 2013. február 15-ei időpontjáig 145.326 forint, míg 2013. március 15. napjától 2015. május 15. napjáig 137.846 forint árfolyam-különbözetet fizetett meg a casco díjak után. Ebből le kell vonni az alperes által e címen visszatérített 24.037 forintot, továbbá a kötelező elszámolással érintett összegből a casco díjra eső részt, 52.957 forintot. Ebben a körben elfogadta a másodfokú bíróság a felperes számítási módját: a havi törlesztőrészlet és a havi casco díj aránya ($7.974 / 42.509$ forint = 18,76 %) szükségképpen meg kell egyezzen az elszámolás szerint visszatérített összegen belül a kölcsön és a casco díj arányával (284.025 forint - 1.740 forint $\times$ 18,76 % = 52.957 forint). Mivel a számításhoz minden adat rendelkezésre állt, a másodfokú bíróság sem tartotta indokoltnak igazságügyi szakértő kirendelését a visszatérítendő összeg meghatározásához.

A másodfokú bíróság számítása szerint a felperesnek járó összeg az alaptalanul igényelt feltőkésített kamat (23.698 forint) figyelmen kívül hagyásával 206.178 forint, ezért az elsőfokú bíróság helyes következtetéseken alapuló ítéletét - figyelemmel a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira is - a Pp.256/A. § (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.253.§ (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - helybenhagyta. Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az alperest terhelő fizetési kötelezettség teljesítésének határidejéről, ezért az elsőfokú ítélet hiányosságát a Pp. 225. (6) bekezdése alapján a Pp.217.§ (1) bekezdésére is figyelemmel pótolta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp.78.§ (1) bekezdése szerint köteles viselni a felperes jogi képviselőjének a fellebbezési eljárásban felmerült munkadíját, amelynek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés *a*) pontja, (5) bekezdése és 4/A.§-a alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság határozatát tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés *f*) pontjára és (3) bekezdésére figyelemmel.

Pécs, 2017. június 28.

. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró